

čiji, da bi izsilil dovoljenje, da sme biti v stikih s celim kulturnim svetom. Po vrsti se je obrnil do vseh zapadno-evropskih držav, da bi mu izdale dovoljenje za vstop. Zadnjič se je trudil za potni list v aprilu tega leta. Tokrat je bila Španija, mlada republika, dežela njegovih hrepenenj. Španci so mu odgovorili uljudno, a s krepkim: ne! In sedaj — sedaj že občuti tudi Turčija njegovo nadležnost. Za Trockega ni drugega bivališča nego dobro zastražena trdnjava...

O vsebini razgovorov med Aman Ullahom in Trockim se širijo te-le govorice: Aman Ullah se je zglasil pri njem v imenu največjega in najbojevitejšega plemena Afganistana, v imenu Afridov. Ponudil je Trockemu vrhovno poveljstvo nad afgansko rdečo armado. Rdeča armada bi naj izrabila težaven položaj, v katerem se nahaja Anglija in bi naj pregnala Angleže iz Indije. Prihod Trockega že pričakujejo v Afganistanu z veliko napetostjo.

Gotovo je pač, da je položaj Trockega v Turčiji omejen in da ni zanj na celim svetu nobenega pravega prostora.

*

Vprašanja in odgovori.

F. K. v Z.

Kako bi dobil kako državno službo?

Odgovor:

Službe jetniških paznikov, finančne straže, policistov, orožnikov itd. se vedno razpisujejo v službenem listu po potrebi. Prošnje delati je nepotrebno, ker sedaj ni nobena taka služba razpisana. Sicer so pa že skoraj vsi časopisi o tem poročali in tudi naš list.

A. L. in A. A. v M. I.

Radi bi vslopili v šolo vojne muzike?

Odgovor:

Učenci se sprejmejo v šolo vojne muzike začekom septembra vsakega leta, po potrebi pa tudi med letom, v starosti 14 do 20 let. Za pojasnilo pa zaprosite naslov: Komanda šole vojne muzike, Vršac.

A. K. v V.

Smo otroci od dveh mater pri hiši. Ali imamo otroci iz prvega zakona kako pravico do dediščine? Ali je vse očetovo?

Odgovor:

Ali je Vaš oče sam posestnik ali ne, je razvidno iz zemljiške knjige v Murski Soboti. Vpogled v to knjigo je dovoljen vsak dan med uradnimi urami brezplačno.

Mogoče pa imate držati dediščino, kar je tudi razvidno iz zemljiške knjige in iz zapuščinskih spisov po obeh pokojnih pri okrajnem sodišču v Murski Soboti. Po očetu boste gotovo podedovali, ako bo kaj imel.

L. R. v Z.

V kaki zvezi je pokojnina z obrtno pravico?

Odgovor:

Zaradi gostilne in pokojnine vprašajte pri srezkem poglavarstvu v Konjicah.

Isti:

Ali odrasla hči mora od prevžitkarjev, ako jih zoper mene hujska?

Odgovor:

Odrasla hčer, ki nima izgovorjenega prevžitka, se mora odstraniti na Vašo zahtevo, če tudi imajo njeni stariši prevžitek. Lahko prihaja v obisk, ali stanovati tam ne sme.

F. W. v L.

Ali iztožen račun zastara? Ali moram svojega odvetnika res sam plačati, če tudi sem zmagal, namesto nasprotnika, ki nič nima?

Odgovor:

Proti pravomočni razsodbi ni nobenega pravnega leka. Iztožena terjatev ne zastara, če tudi izvira iz obrtnega računa. Treba bo torej plačati. Pač pa imate pravico zahtevati odškodnino od polirja. — Stroške odvetnika morate plačati, saj ste mu tudi pooblastilo podpisali, kakor to sami priznavate. — Drugokrat pišite bolj kratko!

A. D. v B.

Ali smem zasuti jarek na meji med menoj in sosedom?

Odgovor:

Jarka ne smete zasuti, ker Vas bo drugače Vaš sosed tožil radi motenja posesti. Pa tudi povzročeno škodo bi mu morali povrniti. Zakaj hočete imeti Vi odškodnino, pa niste povedali. Tožbe radi motenja posesti se morajo vložiti v 30 dneh.

V. N. v P.

Sosedove kokoši mi delajo škodo, kaj naj napravim?

Odgovor:

Škodo naj ceni sodni cenilec, potem pa jo iztožite, če se izplača. Drugega ihotda ni. Pa menda tako velike škode ne napravijo, da bi se tožarili!

*

Katoliška Omladina v Mariboru obvešča vse starše, ki želijo dati učit svoje fante obrta v mestu Maribor, naj se najprej obrnejo na Omladino, ki hoče po možnosti preskrbeti do brega mojstra, primerno in pošteno stanovanje, da bo tudi kot vajenec ostal zvest Bogu in cerkvi. Istotako naj se obračajo na Omladino iz dežele pomočniki, katerim bo šlo društvo tudi na roko za službo ali stanovanje. Vsa tozadeva pisma naj se naslovijo: Kat. Omladina, Maribor, Cvetlična ulica 28.

Št. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 23. p. m. se je vršil občni zbor prosvetnega društva »Skala«. Na istem je govoril o važnosti knjižnic g. profesor dr. Jeraj. V novi odbor so bili izvoljeni: predsednik Krepek Anton, podpredsednik Tkavc Anton, tajnik Fluher Ant., blagajnik Horvat Franc, knjižničar Budja A. Odborniki: Knuplež Matija, Sande Jakob, Knuplež Ivan mlajši, Ornik Jožef mlajši ter Knuplež Rozalka. Iz poročila odbora je bila razvidna, da si je društvo v zadnjem letu nabavilo lepo število knjig, tako da je knjižnica bogata na knjigah razne vsebine. Šentpeterčani se vabijo, da si knjige pridno izposojujejo. — Fantovski krožek ima v nedeljo dne 8. novembra svoj redni mesečni sestanek z zanimivim predavanjem.

Slivnica pri Mariboru. Tukajšnje bralno in izobraževalno društvo je pridno na delu katoliške prosvete. Meseca septembra je priredilo dramatično igr »Gruda umira«. Drama nam slika naše razmere, kako vse beži od domače grude in išče sreče po tujih krajih, pa je seve

Vest jim ni dala miru.

Župnik je na prižnici — oznanil, da mu je nekdo na nekem zborovanju ukradel dežnik. Tata pozna in ga bode, če se to noč ne povrne dežnika, naslednjo nedeljo z imenom razglasil občinstvu. Drugo jutro je našel župnik na župnijskem vrtu, v veliko svoje začudenje — 14 dežnikov.

Najboljši dokaz.

Fotograf: »Smejte se, da bo fotografija še lepša!

»Se na misel mi ne pride. To fotografijo moram ženi poslati na počitnice in če vidi, da se smejem, bo mislila, da se zabavam in koj bom jo imel zopet na vratu.«

ali se je po dolgem na grapavo cestno kamenje zvalil. Konji pa so drveli. Za vozom so sikale in kričale grožnje in kletvice. A niso škodovala ne gospodi ne kočijažu ne konjem. Morda je priletel kak kamen za vozom, v voz. Zadel je manj nevarno, kot bi črna smrt, pred katero so bežali.

Mestne oblasti so imele dela polne roke. Ker je bil gospod mestni sodnik po nesreči v družini ves stirt in bolan, sta morala prevzeti vso skrb za mesto gospod pisar in sin. Tako je mogel Dominik v teh časih malokdaj na Hajdino. Oče je potreboval dan na dan njegove pomoči, čile, vztrajne njegove mlade moči. Zakaj upravičeno se je bal, da bi mogli priti časi, kakršni so bili pred dvajsetimi leti, ko je bilo vse mesto zbegano, razburkano, vzbunjeno. Morda celo časi, o kakršnih še stari ljudje govore in pripoveduje mestna historija iz leta 1586. Tako strahotno je ljudstvo tedaj zdijvalo, da je bila brez moči mestna gosposka, brez moči celo cerkev. Grajski pisar je moral nastopiti s svojim vojaštvom, da je sodrgo ukrotil, napravil vsaj za silo red.

In res, gospod pisar se v svojih slutnjah in bojaznih ni motil: prišli so hudi časi. In je bilo treba ljudstvo dan na dan iznova miriti in tolažiti. Zakaj razni obupanci in nezadovoljneži so javno hujskali na upor in na nasilnosti: »Umreti bo tako treba. Zato poprej živimo! Naj dajo bogatini in skopuhi svoj

denar nam siromakom. Čemu jim pa bo? Saj pomrli bomo vsi. In mi stradamo! Lačni in žejni ne maramo umreti!«

Bili so hudi časi. Treba je bilo jasne glave in močne roke, da je množico brzdala in krotila.

Drugi so pridigali, naj se nihče več ne trudi, nihče ne dela. Je brez pomena: sodni dan je blizu!

Na voglih ulic, na trgih in sredi cest so postajali ti preroki, izvečine nemanihi in delomrzneži; včasih tudi taki, ki so bili mnogo dni po cerkvah preklečali, se v globoki spokornosti na prsi trkali, molili in zdihovali; a so naposled nad božjim usmiljenjem in nad seboj obupali. Pa so postali preroki nirvane, smrtni glasniki. Glasno so klicali na ulicah ljudi skupaj in so razkladali svoje obupne misli in svoj žalostni »evangelij vsakemu in vsem, ki so jih poslušati marali.

»Nespameten, kdor še dela. Čemu? Brez pomena, brez koristi je vse. Jejmo in pijmo in se veselimo, dokler še moremo! Saj bomo tako vsi pomrli!«

Take besede, z ogajem in srditim prepričanjem govorjene, so budile v zbeganem ljudstvu glasen odmev. Večje in večje gručice poslušalcev so se zbirale krog takih pridigarjev. Nemirna srca, strahu in obupa polna, ker nikjer in od nikoder pomoči ni bilo, so bila pripravljena, sprejemljiva tla za take nauke. (Dalje sledi.)